

ACCIO SINDICAL

Portantveu de la C. N. T. de la Comarcal de Valls - Montblanch
(Periòdic bilingüe)

Any I Valls, Dijous 22 d'Octubre de 1936 Número 3

Hacia el orden nuevo

El espíritu de clase en nuestra revolución

Es en estas formidables convulsiones como la que nos ha deparado la guerra civil en España— guerra social al mismo tiempo— cuando se pone mayormente a prueba el valor real del espíritu de clase del proletariado.

No es posible ninguna revolución genuinamente socialista o inspirada hacia firmes realizaciones socialistas sin la participación directa de los organismos de clase de los trabajadores i a nuestro entender estos no pueden ser, ni por representación, los partidos políticos, i aún a condición de que esa participación signifique todo el calor, todo el entusiasmo, toda la confianza, toda la colaboración espontánea de las masas obreras.

Que la ortodoxia ultrancista de nuestra afirmación choque a determinados criterios revolucionarios, sean o no marxistas (de todos lados los hay), es mas seguro que el poder demostrar el error de la misma i mas facil que negar que precisa a determinada gente hacer grandes esfuerzos para hacerse con la idea de que Sindicalismo i Cooperatismo en el hecho social revolucionario: O lo son todo, o no pueden significar gran cosa.

Pero es necesario que las masas obreras, agrupadas en sindicatos i cooperativas, sientan ellas mismas la importancia de la misión que tienen asignada i un criterio i visión amplias hasta llegar a comprender, i querer, que los organismos que mejor las ha representado como clase en la época de luchas frente al Capitalismo son los que lógica i racionalmente las ha de representar en la transformación socialista de la economía i la instauración de un orden político i social nuevos, porque llevan en si, los Sindicatos i las Cooperativas, cada uno en su función propia, la plasmación de esa nueva sociedad surgida de la Revolución según el ideal del proletariado; si se quiere no como a centralizadores de todo, pero si, indiscutiblemente, como a punto de partida básico para ordenarlo todo. Ahora mismo, en plena lucha armada contra la reacción, dar todo el poder a los Sindicatos i Cooperativas; que los líderes del movimiento

sindical obrero, de no importa cual tendencia, se presten a ser rigurosamente consecuentes al espíritu netamente clasista que ha de presidir todas sus actuaciones; que no pueda levantarse en plan de competencia de dirección ningún grupo ni sector ni partido, i que todo se subordine a la deliberación i a las decisiones obreras arrancando del taller, de la fábrica i de la oficina, i lo que no está logrado aún i que urge llevar a cabo como a condición de triunfo definitivo: la unidad del proletariado, se realiza en toda su pura i práctica acepción. I eso sería el triunfo del espíritu de clase de los trabajadores; consciente, inconfundible.

¿Donde está la clase obrera española en ese aspecto de absoluta personalidad para regir por si misma, por los órganos que a ella la representan la nueva vida social-económica del país, o por lo menos demostrar que nada de cuanto se ponga en sus manos ha de malbaratarse?

No nos cabe ninguna duda de que hoy, todos, desde el primero al último de los obreros se ha «reintegrado» a su organización sindical respectiva; que ya no se discute ni se titubea sobre la conveniencia de estar organizado. I aquí viene a tono como una parábola, el caso de las mastodónticas organizaciones obreras alemanas en la víspera misma del advenimiento al poder del fascismo hitleriano. Continentes de millones de afiliados; que si no en el terreno político por lo menos en el orden sindical constituían una fuerza unificada; con propiedades y empresas en el movimiento cooperatista, de sólidas bases financieras y depurada administración; cooperativas y sindicatos que ostentaban orgullosamente, y hasta legitimamente, los documentos de propiedad de edificios enormes, verdaderos palacios, cada piedra de los cuales llevaba prendido un poco de ese espíritu de clase, excesivamente político, refinadamente utilitario, no sabemos a ciencia cierta si también marxista cien por cien o si excesivamente materialista, pero todo ello tan peculiar a la mayoría del proletariado ale-

AVISOS

Es prega a tots el sindicats de la Comarcal Valls - Montblanch, ens indiquin el nombre exacte d'exemplars que necessiten d'Acció Sindical a l'objecte de poguer regularitzar la tirada del mateix. Així mateix, ens comunicaran l'adreça on hagin d'ésser tramesos.

Tota la Premsa confederal ens enviarà un exemplar per a establir l'intercanvi.

Preguem als companys que editen el «Boletín de Información C. N. T.-F. A. I.» ens trametin un exemplar, com així mateix l'adreça de tota la Premsa confederal que s'edita a Catalunya i València.—L'Administració,

mán; Sindicatos y Cooperativas de la Alemania pre-hitleriana, grandiosa obra testimonio de un admirable esfuerzo económico y que solo sirvió para ser el combustible simbólico del incendio del Reichstag...

No vamos a cometer el error de pretender que puede establecerse una semejanza entre la Alemania del 1933 con España 1936 deduciendo paralelas consecuencias, no. Esta revolución española provocada por el mas criminal de los alzamientos de tipo fascista traerá forzosamente un concepto nuevo de la vida social en nuestro país, una estructuración muy distinta del viejo Estado burgués, una mayor justicia y un gran avance en el camino de formación de un pueblo libre.

Peró, no obstante eso, también estamos persuadidos de que nuestra revolución social española precisa de esa educación revolucionaria que los sindicatos y cooperativas tienen asignada, porque en ellas reside el verdadero valor del espíritu de clase del proletariado, y sin cuyo espíritu, firme, consciente, obstinado como una mística, no es posible garantizar el mañana.

Julio de 1936 sorprendió a la clase obrera española en plena educación revolucionaria de clase. Lo que resta por completar en el espíritu de nuestras masas hay que hacerlo trabajando sin perder un minuto.

¿Nos damos cuenta de que precisamos rápidamente de una labor intensísima de «Komsomols» rusos pero con ideas que están en el espíritu de nuestra revolución de hoy?

MARIANO PRAT

6 de Octubre.

EDITORIAL

La personalidad sindical

La doctrina sindicalista revolucionaria s'assenta en el fet que les classes obreres organitzades per a la defensa de llurs interessos i per a l'obtenció de llur emancipació de l'esclavatge capitalista, tenen capacitat per a dirigir els seus destins de productors. Es per això, per a salvar aquesta independència i aquesta autodeterminació dels treballadors revolucionaris que la Confederació ha sostingut les més abrandades lluites i ha sofert les més violentes persecucions, no tan solament de l'Estat, si que també dels partits polítics d'esquerra burgesos i proletaris.

Nosaltres creiem que la primera condició de l'home és la d'ésser productor. Sense aquesta funció no fóra possible la vida dels pobles. I és entorn de les condicions del treball i de la forma de posseir el fruit d'aquest treball, que es mou la vida política econòmica i social dels pobles. Dintre la comunitat d'interessos i d'aspiracions de les masses organitzades és on es forgen les noves formes de retribució del treball hi on es projecten les noves formes de convivència social i política de la humanitat. En el fons, la lluita de classes és el fonament de totes les escoles socialistes. Es en l'enfrontament diari i secular del treball i el capital que s'ha format la consciència de classe que ha fet avui del proletariat la força preponderant en el viure polític i econòmic del món. I és això el que ha defensat sempre la Confederació, i abans la Regional Espanyola de la Primera Internacional.

Per això, la nostra Central s'ha resistit sempre a sortir-se del marc de la lluita de classes, i ha procurat sempre a apartar la Confederació del tutelatge dels partits polítics democràtics i de classe. El seu exaltat esperit d'independència li ha fet veure un perill a qui, encara que es digui amic seu, sigui una força organitzada al marge de la mateixa, perquè les lluites socials li han ensenyat que, casi sempre, els pretesos amics no aspiraven més que a convertir-se en llurs dominadors.

Perquè, el que són en realitat els partits obrers en relació a les organitzacions obreres, és això: dominadors seus. Els partits es creuen una èlite, una aristocràcia, i com a tal, i en tots llurs defectes, es creuen ésser l'element dirigent de les organitzacions obreres a qui consideren incapacitades per a llur autodeterminació.

Avui tenim un exemple viu del que exposem.. La C. N. T. representació del sindicalisme revolucionari organitza la nova economia d'acord en el possible amb els seus postulats. Els sindicats d'indústria van controlant i regularitzant la producció i el mateix succeeix en el camp. I quan ha vingut el moment que, degut a la gravetat de la guerra ha aconsellat compartir les responsabilitats de la direcció política del país, la C. N. T. no ha delegat a ningú per aquesta funció, sinó que ha acceptat amb gallardia la pròpia responsabilitat. En canvi, la seva germana sindical, la U. G. T. què ha fet? Ja ho sabeu. Ha delegat en aquest conglomerat de partits que és el P. S. U. C. la seva representació en el Consell de la Generalitat. ¿Es que els obrers ugetistes són tant poca cosa en l'aspecte social i polític que no hagin d'ésser ells mateixos qui portin llur representació en el Consell català? No, no és això precisament. El que succeeix és que les masses ugetistes són educades pels líders socialistes en aquesta moral d'inferioritat i quan es presenten moments de la gravetat del present, es troben desplaçats dels llocs de comandament i privades llurs organitzacions de laborar directament per llur emancipació. Però, ¿els obrers ugetistes, no acabaran per donar-se compte d'aquest paper secundari que els fan jugar en aquesta hora tan prenyada de possibilitats emancipadores els seus mentors del P. S. U. C., i sortint pels seus furs, recabin la independència d'acció a que tenen dret?

Aquesta guerra no és un moviment repressiu contra la militarada feixista; és més, molt més que això. Aquesta guerra és la guerra del proletariat contra el capitalisme absorbent i criminal. Aquesta guerra no pot tenir altra finalitat que això: destruir el capitalisme en llurs més profundes arrels. Pen-seu-hi, obrers i camperols.

INFORMACIO COMARCAL

El Ple de la Comarca Valls=Montblanc

Com estava anunciat, el diumenge passat 18 del present es celebrà el Ple dels Sindicats de la Comarca Valls-Montblanc. Fou un acte digue de la Confederació. Ple de vida, d'entusiasme, de confiança en l'esdevenidor del proletariat revolucionari. Es esperançador veure com els pagesos confederals endeguen els problemes del camp en vistes a un futur immediat de solucions comunistes. En la major part dels pobles comarcals, Vimbodí, Masó, Vallmoll, Espluga, Cabra, Pla de Cabra, Alió, Fontscaldes, Valls, Sarreal, Montblanc, Val fogona, Figuerola, Santa Coloma de Queralt i d'altres s'estan ultimant els treballs per emprendre la col·lectivització del camp. S'obteran diferents modalitats, però totes perseguint un mateix fi. Hi ha pobles com Pla de Cabra, Vimbodí, Espluga, Valls i altres que la col·lectivització serà molt generalitzada. Hi ha casos edificants on famílies benestants ingressen a la col·lectivitat al costat d'altres famílies completament pobres. Es fa la fe que fa les grans coses, i en aquest cas, és d'esperar un èxit brillant. Els delegats exposaren únicament com tenen plantejades aquestes coses en els seus pobles i una corrent de comprensió animava a tothom.

En la qüestió de la constitució dels Consells municipals s'exposà com es planteja en els diferents pobles segons les diferents organitzacions polítiques i sindicals existents. Es posà de relleu com es poc encertat el decret de dissolució dels Comitès Antifeixistes; però es recomanà a tots els delegats que s'esforcessin en complir el dit Decret. Es recomanà que es controli l'ingrés de socis a la C. N. T. i es procuri que abans de tot, els ingres-

Pla de Cabra

Una conferència.

Organizado por el grupo colectivo, el día 13 del corriente, el compañero Fidel Miró, dió en esta una conferencia, bajo el tema: «Lo que es la colectividad».

Celebrada en el local del Sindicato Agrícola a las 9 de la noche con una asistencia un tanto crecida, el compañero Miró, a través de su peroración, demostró la situación en que se encontraban los campesinos antes del 19 de Julio, y que todavía se encuentran en la hora presente y demostrando a la vez con una palabra clara y fácil de comprender el valor constructivo de los Sindicatos de la C. N. T. en organizar la vida colectiva en cada pueblo.

Todos los trabajadores, escucharon con una atención extraordinaria, para saber de que forma se organizará y funcionará la vida colectiva.

Si nosotros hubésemos de hacer una reseña de toda la conferencia, necesitaríamos medio periódico. Pero como el tiempo y el espacio es breve, creemos que en lo dicho basta para demostrar la labor que ya se está realizando en los pueblos para cambiar su estructura política, económica y social.

Esta es la labor que debe de hacerse en todos los pueblos de la comarca, a fin de que se organice la colectividad en los mismos, y que podemos por tanto, entablar relaciones comerciales o intercambio de productos de colectividad a colectividad.

Nosotros aseguramos ya que la colectividad en Pla de Cabra, está en marcha, y por tanto, le deseamos acierto en sus decisiones, para que puede, en un plazo breve, tener un rotundo éxito.

En la próxima semana, ya anunciaremos las bases en que se regirá tanto

sats de nou siguin gent treballadora i de moral recta; en això s'insistí molt.

També es tractà de la publicació del nostre periòdic «ACCIO SINDICAL» portantveu de la C. N. T. a la comarca Valls-Montblanc. Es posà de relleu la conveniència de la seva publicació. Unicament Pla de Cabra creu que fóra millor un Butlletí repartit gratuïtament. El company Director explicà com el periòdic era la realització d'un projecte antic de varis militants comarcals i dels Sindicats de Valls i que ells posaven el periòdic al servei de tots els militants i Sindicats de la Comarca. El periòdic sortia sense demanar cap esforç econòmic a ningú i per poc que els militants facin per ell, tindrà vida pròpia. Actualment té un tiratge de 1.700 exemplars que pot sostenir-se i millorar-se, fent únicament el petit esforç de procurar vendre els pocs exemplars que han estat enviats els dos primers números. Tots els delegats convingueren en fer aquest petit esforç.

S'exposà la nova divisió territorial catalana per zones pertanyent, Valls a Tarragona i Montblanc a Reus. Es tractà d'intensificar la propaganda a la comarca. En fi, un Ple que deixarà bon record als que el presenciaren i que a ser possible, aquests actes haurien de sovintejar.

En el Ple estigueren representats els següents pobles: Montferri, Rodonyà, Blancafort, Vilabella, Bràfim, Fontscaldes, Vimbodí, Figuerola, Alió, Vilarrodona, Sarreal, Puigpelat, Vallclara, Vallmoll, Santa Coloma de Queralt, Vallfogona de Riucop, Conesa, Cabra del Camp, Montblanc, Milà, Masó, Espluga del Francolí, Pla de Cabra, Valls i Alcover.

en lo que respecta al trabajo y producción, como en lo que se refiere en la distribución y el consumo.

HUGUET

Pro-milicias

El Sindicato Único de Pla de Cabra, ha entregado a la Administración de Solí, 82 piezas de ropa para el frente, que es producto de la suscripción que tiene abierta a partir del 19 de Julio.

Además se están haciendo jerseys. Nuestras compañeras y amigas están trabajando afanosas para que todos los compañeros que luchan en el frente no tengan frío en el cuerpo, ya que no lo tienen en el corazón y espíritu. ¡Todo para el frente!

Corresponsal

De Espluga de Francolí

Un gesto digno de imitación

Así obran los comunistas libertarios

El pasado domingo, día 18, tuvo lugar en este pueblo, un acto que, por su sencillez, sinceridad y gran significado, fué acogido con simpatía por las clases humildes y explotadas.

El compañero Juan Callau, dueño de una Panadería, en nuestro pueblo, demostrando su bondad y desinterés, al establecer junto con los demás compañeros (convencidos de lo que íbamos a hacer), la Agrupación Colectivizada que rige en este pueblo, pues al dejar su modesto comercio, para ponerse al frente de la nueva y gran panadería con otros compañeros del mismo ramo, para abastecer de pan a la Colectividad y al pueblo en general, nos comunicó a la Comisión el día antes, del noble y acertado gesto que iba a realizar, lo cual la comisión entera, lo aceptó satisfecha de su grandeza mo-

ral y material, por lo que, le autorizó al compañero citado de que lo hiciera no sólo en su nombre sino en el de la Colectividad toda.

Pues bien, el acto consistió en quemar públicamente y delante del Sindicato de la C. N. T., las libretas, letras y pagarés que su clientela le adeudaba y cuyo valor era de unas 25,000 pesetas, y para demostrar mas su desinterés, sirvieron las escrituras de sus propiedades (ya que las ha aportado a la Colectividad), de brecha para encender el fuego, que rociados con gasolina todos estos papeluchos (tanto escrituras como pagarés y letras), hacer de ellos una llama, llama para dar luz a la Igualdad, si así lo hicieran todos los demás industriales y comerciantes.

Que tomen nota, todos aquellos que antes del 19 de julio nos calificaban de atracadores, de pistoleros y demás sandeces y después del mismo nos llaman ladrones, porque nos hemos incautado de las propiedades de la gran burguesía fascista. No hemos robado nada a nadie (ya que lo habían robado primero ellos aunque de una manera papalina), nos hemos incautado sí, para que en ellas trabajen y coman los que antes del memorable y glorioso 19 de julio, no podían hacer ni una cosa ni otra.

Así obran los comunistas libertarios.

Qué cunda el ejemplo, ya que siempre hemos predicado con el mismo.

Por la Comisión de la Agrupación Colectivizada.

El secretario

Isidro Roca

Espluga del Francolí 19-10-36.

Masó

Constitución del Consejo Municipal

Cumpliendo las disposiciones del Consejo de la Generalidad, éste Municipio ha ido a la constitución del Consejo Municipal.

Este Consejo se compone de seis miembros, los cuales fueron elegidos en asamblea general celebrada por los dos partidos actualmente existentes que son, Izquierda Republicana de Cataluña y nuestra gloriosa Confederación Nacional del Trabajo.

Por lo tanto, en este Consejo tenemos a tres camaradas que, por su tén en las ideas que nos son afines, estamos convencidos sabrán llevar en dicho Consejo las aspiraciones libertarias de la C. N. T.

Los compañeros que componían el Comité, en dicha asamblea se expresaron en estos terminos:

«Nosotros, compañeros todos, ya hemos terminado nuestra misión, hemos hecho todo lo posible para estar en todo momento a la altura de las circunstancias. Si algunas veces nos hemos equivocado no habrá sido con mala intención.

Sabemos que en los momentos revolucionarios que estamos viviendo hay muchas modificaciones en las cosas y costumbres de un Municipio rural. Algunos les habrá parecido que hemos pecado de violentos.

Es natural, La vida en los pueblos rurales se desarrolla con tanta quietud, que claro, al estallar estas sacudidas revolucionarias asustan un poco, pero que en el fondo también atraen, porque mal que nos pese, en el fondo de nuestro ser, por tímido que se sea, también hay en sentimiento de libertad.

Nosotros solo deseamos que la obra revolucionaria que hemos hecho juntos, este nuevo Consejo no la entorpezca y anule, sino todo lo contrario.

La lucha aún es encarnizada contra el fascismo. Por lo tanto, no tenemos que dormirnos sobre los laureles. Ahora más que nunca tenemos que ir todos unidos, como hasta ahora hemos ido. I cuidado con los oportunistas, que, como ya sabemos, también en este

pueblo querian sembrar la semilla de la discordia.

Nosotros respetaremos todas las ideas y a los individuos que las sostentan. Pero que se vaya a la formación de un partido nuevo, no. Cuando se haya visto su actuación verdaderamente revolucionaria, nosotros seremos los primeros en darles la mano.

I como final, pensemos sobre todo en los compañeros que tenemos al frente luchando contra la bestia fascista. Qué no les falte nada, porque si tuviesen que abandonar los frentes por la carencia de alguna cosa; sería una vergüenza para todos.

Por lo tanto, compañeros campesinos, a trabajar la tierra tanto como podais, para que produzca para todos».

Así es como se expresaron los compañeros del Comité Antifascista de esta localidad en la asamblea que tuvo lugar el día 14 del actual.

PROMETEO

De Alcover

Acercándose al invierno y pensando en el frío de Aragón las Juventudes Libertarias han tomado el acuerdo de hacer jerseys para los compañeros que se están batiendo en el frente. Iniciativa loable. Trabajar, sacrificarse, hacer cuanto sea necesario para aquellos hermanos, que todo lo dan para nosotros y que nosotros nunca haremos bastante para ellos.

Hay que hacer que nuestro pensamiento esté a la altura que las circunstancias requieran. Sacrificio, unidad, acción. Hay que emplear todos los medios que sean necesarios para ayudar a los hermanos, que no regatean sacrificios para vencer y que nuestro único lema debe ser: ¡todo para el frente!

Hace días que tuvieron reunión los compañeros que trabajan la tierra en colectividad, y en ella vimos que los jornaleros ya no están dispuestos a que un patrón los trate como esclavos, sino que quieren trabajar para ellos, reconociendo que para ser libres y sacar un mejor rendimiento de la tierra hay que trabajarla colectivamente.

Así se hace la revolución, así es como aplastaremos el fascismo hasta sus raíces, para que jamás pueda salir ningún r toño de esa hierba mortífera que se había apoderado de una buena parte de Europa. ¡Adelante hasta vencer compañeros!

Corresponsal

Picamoixons

Fábrica de Panas de José Codina

Los camaradas de la C. N. T. de esta entregaremos piezas de algodón a quien lo solicite para confeccionar ropa de abrigo para los compañeros que luchan en el frente.

Picamoixons 9 10 36.

Notes Agrícoles

La Unió de Colliters d'Avellanes

Molt es pot parlar i escriure sobre el tema que encapçala aq estes ratlles per la molta varietat dels problemes que ofereix el camp en els seus diversos aspectes, sobretot després de la enorme convulsió que ha sofert tota l'economia nacional i en particular la catalana.

Per avui les dedicarem a parlar d'un assumpte que per la nostra comarca té molt d'interès; és la qüestió que ha apassionat fortament a la classe pagesa de les comarques de colliters d'Avellanes, és l'antiga «Unió de Colliters d'Avellanes del Camp de Tarragona»—dic antiga, perquè avui encara que conservi el nom de «Unió de Colliters» no és res més que una «Federació de Seccions de Fruits Secs dels Sindicats Agrícoles».

Són moltes les vicissituds per les quals ha hagut de passar aquest organisme durant els anys anteriors, però aquestes no han desaparegut després de la noble gesta que han fet els treballadors del camp i de la ciutat. Ens limitarem a parlar del que vol fer la «Unió» o «Federació».

Una de les principals finalitats perquè fou creada. És la d'anar a la revalorització dels fruits agrícoles i un dels principals productes de la nostra comarca són les avellanes i ametlles, a més, després del nou estat de coses i emparant-se sobre el decretat pel Consell d'Economia de Catalunya i Consell de la Generalitat, és posar en pràctica la verdadera Sindicació dels treballadors del camp, constituint Federacions Comarcals i Regionals, segons la nova estructuració territorial de Catalunya amb zones Comarcals Regionals i Nacionals. Per exemple, Valls, per les seves condicions geogràfiques, serà un centre en el qual es podran recollir totes les avellanes d'aquesta comarca per transformar-les i enviar-les directament al punt d'embarc, i d'aquesta manera estalviar el pas obligat que tenia per Reus, s'estalviaran unes pessetes del transport que poden ésser en benefici del colliter.

El motiu que ha aconsellat el conservar el nom de la «Unió de Colliters» no és altre que poder obtenir un crèdit de la Generalitat i altres entitats de crèdits Bancaris, a més de conservar i fomentar el prestigi adquirit a l'estranger durant aquests anys que ha actuat.

Passant a un altre aspecte d'aquesta qüestió, exposarem alguna data del que significa i representa la «Unió». En aquests darrers dies els corredors de la Plaça de Reus prometen per compte del Comitè d'Economia de Reus les avellanes a 75 i 80 pessetes, quan en l'última reunió de la «Unió» es demostrava que es podien pagar a més de 90 i 95 pessetes, amb aquest assumpte no ha estat al lloc que li corresponia el Comitè d'Economia de Reus, per quant no defensava un dels més forts punts de la economia catalana com l'agricultura.

En aquestes compres que feia l'al·ludit Comitè quedava segons telegrams que es tenien a la vista, el dia de l'assemblea, un benefici de vint i trenta pessetes en el porgat, en el negret també succeïa una cosa semblant.

Això només és una mostra de les moltes anomalies que han succeït durant aquest lapse de temps, i la «Unió» és la que ha estat més perjudicada, perquè s'ha de tenir en compte que s'està forjant una nova Societat i si als entrebancs naturals a tota convulsió econòmica hi afegim els buscats pels que vivien a espalles nostres, i que encara pretenen viure-hi.

Es necessari fer el sacrifici que calgui perquè hem de recordar que al principi de la campanya d'aquest any es prometien les avellanes a 60 i 65 pessetes quan la «Unió» ja donava el preu mínim de noranta pessetes. Ademés hem de tenir present que els dirigents de la cosa pública han de prestar tota l'atenció al front de lluita en assumptes tant o més importants que aquest.

Això és a grans gambades el que a succeït amb la qüestió de les avellanes i la «Unió», tot i estant decretada la llei de Sindicació forçosa, la qual en aquest aspecte és prou clara i hem d'ésser els propis pagesos els que ens hem d'imposar i fer complir tot allò que ens afavoreix.

J. B.

Treballadors! el vostre diari és

Acció Sindical

ARCHIVOS ESTATALES

Columna Valls y Comarca

Nuestros compañeros marchan

Nos encontramos en Barcelona, algunos de ellos eran conocidos, cambiamos los saludos y pronto hacemos amistad con la mayoría de ellos. Pasamos cuatro días juntos y llega la hora tan esperada por todos, de marcharnos del Cuartel Bakunin (Pedralbes), para el frente Aragonés. Hacemos todo el camino juntos, llegamos a Alcañiz y nos destacan a Puebla de Híjar, donde nuestras amistades aumentan. Parecemos hermanos. Pasamos 23 días en el mismo lugar, al cabo de los cuales, llega la orden de marcha, pero, ¡Oh paradoja! tan solo son los compañeros de Valls, los designados para marchar. Nuestros compañeros nos dejan, pero, en nuestra mente, vivirá siempre el recuerdo de las horas gratas que hemos pasado a su lado.

En los rostros de aquellos mozos tan bizarros se reflejaba el entusiasmo con que partían hacia la lucha, alegres y confiados, al unisono de la Internacional, pasaban los autobuses camino de Serriñena. Nosotros nos despedimos de ellos con unos apretones de manos y unas palabras de ánimo y los vimos partir, no sin un poco de envidia, al no poder volver a salir juntos, como hasta ahora y acompañarlos en la lucha titánica que van a emprender contra la hiena fascista.

Nuestro corazón saltaba de emoción, al verlos subir a los autobuses, pensando en los momentos heroicos que se les avecinan, sin miedo a lo que pueda

ocurrir, seguros en la victoria que la clase proletaria logrará, sobre sus verdugos de toda la vida y por la cual van a poner lo máspreciado en juego; la vida.

Estos jóvenes, los cuales no se arredan ante nada ni ante nadie, sueñan con la aurora de una vida mejor, por la cual lucha toda la clase proletaria de España, y por cuyo porvenir sacrifican gustosamente todo lo más sagrado para ellos en este mundo; familia, novia, amistades íntimas y si es preciso, lo que más arriba ya llevamos dicho; la vida.

¡Comaradas de Valls y Comarca! Yo, insignificante miliciano, os hago patente mi sincera amistad y aun que luche en distinto frente del vuestro, os prometo que vuestro recuerdo vivirá perennemente en mí. Además, en nombre de todos los camaradas de Coloma de Queralt, que luchamos en el Frente Aragonés, os hago patente nuestro deseo de que tengais la mayor suerte y acierto, en la gran empresa que habeis emprendido, guiados por vuestro espíritu renovador y revolucionario, base del triunfo que vamos a lograr.

¡Compañeros de la Columna Valls! Siempre adelante, que la victoria es nuestra. Nosotros os saludamos anárquicamente brindando por vuestros futuros éxitos.

ANTONIO SUREDA

Puebla de Híjar, 13-10-36.

Del 1.er Grupo de Los Indomables.

Comité Intercomarcal de Juventudes Libertarias

Este comité ha empezado a poner en práctica el acuerdo de la tournée de propaganda tomado en el Pleno que se celebró el 4 del corriente en la localidad de Valls.

La tournée empezó el día 14 en el pueblito de Puigolat y correlativamente en Monblanch, Figuerola, Solivella, Blancafort, Masó, el 23 por la noche en Sarreal, el 24 a las nueve de la noche Alcover, el día 25 a las diez de la mañana Espluga de Francolí, por la tarde a las cuatro Villarrodona, el lunes día 26 a las

nueve de la noche Vallfogona de Riucorp, martes día 27 Conesa, miércoles día 28 Aló, jueves día 29 Picamoixons, viernes día 30 Pla de Cabra, sábado día 31 Villalonga, Domingo día 1 de noviembre a las diez de la mañana Vimodí, por la tarde a las cuatro Vallclara, por la noche a las diez Salamó.

En dichos actos tomarán parte Ramón Sentís, José Conesa, Amparo Carceller y Fidel Miró junto con algunos camaradas de la comarca.

El Comité

La colectivització en el camp ha de realitzar la supressió de la desigualtat entre la població rural. Aquesta modalitat de treball realitza el vell aforisme dels primers internacionalistes de «un per a tots, tots per a un». Aquest serà el principi moral del nou ordre comunista.

Correspondència

J. Selva.—Barcelona.—Deuries de fer un esforç per enviar-me col·laboració ben sovint. El teu treball del primer número ha agradat molt.

Mariano Prat.—Barcelona.—Encantat, amic. Va el teu treball. Encara que vagis al Front escriu-me i compte'm on ets i que penses. Records dels amics.

Ciurana.—Columna de Valls.—Continua escrivint notes curtes del Front.

Sureda.—Columna Ortiz.—Celebrem tenir notícies teves. Escriu, ja veus que va en aquest número. Compartim la teva fe. Avant.

Huguet.—Pla de Cabra.—Escriu més. Tu en saps i deus fet-ho. Atreveix-te.

Ferrer.—Cabra.—He esperat inútilment el teu treball. A veure si ho fas la setmana vinent.

Sindicat d'Oficis varis.—Vimbodí.—Hem rebut carta. Augmentem el paquet a 100 exemplars. Disposeu de nosaltres. Salut amics.

Genís.—Masó.—Va l'original. Servim paquet de 5 exemplars a Rourell, Millà i Vallclara com ens indiqueu. Disposa.

Sindicat de Construcció

En la reunió celebrada pel Sindicat de Construcció el propassat dia 9 del corrent, s'acordaren coses ben profitoses per a tots els associats.

Reconeixem que fou un encert el nomenament de la nova junta en la qual col·laboran les quatre Seccions del nostre Sindicat de la següent manera: President i Sots-president els companys de la Secció Paletes i Manobres Josep Cervelló i Jacint Treguany; Secretari i Sots-secretari, els companys de la Secció Pintors, Marc Compte i Josep Vilella; Comptador i Caixer, els companys de la Secció Rajolers, Josep Domingo i Pere Boronat, i el company Josep Compte de la Secció Mossaics i Pedra Artificial com a vocal.

Fou molt discutida una proposició del company Josep Cendrós, l'esperit de la qual, és poder resoldre la greu crisi de treball que atravessem els obrers de la construcció, agreujada, avui més, per la rebaxa del 50% dels lloguers. Després d'un llarg i profitós debat s'acorda nombrar una ponència perquè dictaminí sobre aquest particular. Són nomenats els següents companys Lluís Plana, Anton Domingo, Francesc Miquel, Agustí Rodón, Joaquim Blanch, Josep Montserrat, Josep Sanahuja i Jacint Treguany.

Un dels acords més interessants fou el referent al nostre setmanari ACCIO SINDICAL, per la defensa del mateix es nomena una comissió composta pels companys següents: Josep Massoní, Josep Claravalls i Josep Palau, els quals tindran cura de les subscripcions hi enviar-ne 50 exemplars als companys de Valls que lluiten al front en defensa de les nostres llibertats. Al mateix temps, prega a tots els demés Sindicats enrolats en la nostra central Sindical que facin el mateix.

La comissió pro-setmanari.

D'ENSENYAMENT

No és pas avui que aquesta qüestió es tractada per primera vegada, les Oficines d'Orientació Professional i les Escoles de Preaprenentatge, eren i són els organismes cridats a donar solució a aquest problema. Encara que no fos amb l'expansió necessària, aquests organismes ja funcionaven en algunes ciutats de Catalunya, però com sigui que la seva vida era bon xic migrada, els resultats no eren pas els que s'esperaven i els que cal que siguin. Cal que avui que es va directament cap un nou estat de coses i que la Cultura està cridada a ocupar un lloc pre-eminent dins l'ordenació futura, és quan aquests problemes deuen ésser tractats amb aquella atenció que per la seva cabdal importància es mereix.

Avui que el País viu uns moments difícils i que és fa necessària la màxima aportació de tots els ciutadans, es quan ha quedat demostrat que l'Escola no serveix solament per a formar homes màquines com molts han sostingut. Si fins avui uns coneixements adquirits per un obrer a costa de molts sacrificis i era la burgesia qui se'n aprofitava, ha arribat l'hora de què els posi a disposi-

ció de la causa, que vol dir una col·laboració directa en pro i de la col·lectivitat.

Es però d'una imperiosa necessitat que la labor d'una Escola ja sigui Elemental, Superior o del Treball, no es limiti solament a fer que un obrer sigui més o menys apte en el futur, cal que se'ls infiltri un ample sentit de idealitat, que el deslligui del mecanisme del treball per aconseguir què a més d'ésser un obrer apte, sigui també un obrer conscient.

Cal que els companys que ocupen els llocs de responsabilitat en els destins del País, posin el màxim d'interés en el problema de l'ensenyament i en especial al que fa referència a la Formació Professional de la futura Societat. Cal que tots els obrers siguin intel·ligents, aptes i conscients del seu comés, i que no reneguin mai de la seva professió pel sol fet de que no han sapigut adaptar-s'hi. Tots els oficis manuals o intel·lectuals tenen quelcom d'art i d'espiritualitat que els converteix amb quelcom més que un treball.

El que cal és que cada individu sàpiga trobar aquest quelcom que s'avingui amb el seu caràcter.

Pius Nogués

Assamblea general de Sindicats

C. N. T. A. I. T.

El passat diumenge dia 18, tingué lloc una reunió general de Sindicats afectes a la C. N. T. l'objecte primordial de la qual era el nomenament dels sis companys que havien de formar part del Consell Municipal.

Posada l'Assamblea en antecedents de l'objecte s'anà al nomenament dels companys, resultaren elegits per aclamació els següents: Daniel Martí, Miquel Trilla, Joan Busquets i Josep Piñans.

Pels dos llocs restants, s'acordà que els ocupessin un company de Fontscaldes i un altre de Picamoixons.

En el mateix acte, fou llegit un comunicat de Fontscaldes en el qual es donava compte de que era elegit el company Josep Avellà.

Posteriorment, se'ns comunicà que el representant de Picamoixons era el company J. Martí Paris.

A la mateixa Assamblea el Comitè de Sindicats de la C. N. T. donà una extensa informació de la labor portada a cap fins avui.

Nosaltres que ens sentim dignament representats per dits companys, sols ens resta desitjar-li's molts encerts i que la seva labor sigui encaminada en pro dels nostres ideals.

MERCAT AGRICOLA

Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana comuna	90'00 pts.	58'5 quil.
» negreta	95'00 »	» »
Ametlla mollar	100'00 »	50'5 »
» llargueta	43'00 »	40 »
» esperança	40'00 »	» »
» comu	30'00 »	» »
» marcona	40'00 »	» »
Blat	49'00 »	100 »
Ordi	32'00 »	» »
Civada	34'00 »	» »
Erp	33'00 »	» »
Moresc	45'00 »	» »
Garrofos noves	5'00 »	40 »
» velles	5'00 »	» »
Farina 1. ^a	70'00 »	100 »
» 2. ^a	68'00 »	» »
Terçerilla 1. ^a	27'00 »	60 »
» 2. ^a	24'00 »	» »
» 3. ^a	21'00 »	» »
Trits	10'50 »	30 »
Segon	7'50 »	22 »
Sulfat d'amoniac	40'00 »	100 »
Superfosfat	16'50 »	» »
Clorur de potasa	32'00 »	» »
Nitrat de sosa	33'00 »	» »
Sulfat de ferro	15'50 »	» »
Guano per plantes	18'00 »	70 »
» per sembra	16'50 »	» »

De la «Societat Agrícola»

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

Banda de música de les Milícies

Inauguració oficial el proper diumenge dia 25 amb el següent ordre:

A dos quarts de dotze:

Cerca-vila sortint de Casa la Ciutat

A les dotze. Concert a la Plaça de la República executant:

Moscú . . . . . pas-doble
Clotilde de Nevers . . . . . Obertura
Las Golondrinas . . . . . Pantomina
Madrid . . . . . pas-doble

SUGERENCIAS

La retribución en el trabajo colectivo

Desde luego que lo más difícil del trabajo colectivo en el campo, será encontrar la manera justa y equitativa de retribuir el trabajo aportado por sus componentes. Si el trabajo en común que propugnamos fuera inspirado en el espíritu del régimen que tratamos de suplantarlo, nos sería muy fácil resolverlo. Con dar a cada cual según su esfuerzo asunto concluido. Este es la manera de resolver la cuestión de retribución del trabajo en las cooperativas de producción, modalidad de trabajo en común bastante desarrollado en Cataluña. Pero esto no es más que transformar una explotación capitalista, cambiando la forma de dueño de individual en colectivo, pero persistiendo los mismos principios de explotación y competencia que antes. Y de lo que se trata ahora es de encontrar una forma más humana y justa de retribución de esfuerzos.

El sistema de retribución de cada uno según su esfuerzo, ha de ser sustituido con el más justo de a cada uno según sus necesidades familiares. No es justo que a un hombre soltero se le retribuya lo mismo que a otro de casado con hijos menores. Un régimen que pretende la libertad y la igualdad entre sus componentes ha de inspirarse en principios más justos, más humanos. Por eso creemos que en los trabajos de las tierras colectivizadas ha de establecerse una retribución familiar que se ajuste lo mejor posible a las necesidades familiares y al esfuerzo que este grupo familiar aporte al esfuerzo común.

No se nos escapa lo difícil que es hacer las cosas perfectas y comprendemos la perplejidad de nuestros militantes al tener que enfrentarse ante tal cuestión y resolverla. En régimen totalmente comunista tales perplejidades no serían posibles, por cuanto todo el engranaje económico y político se movería para dar satisfacción al bienestar general; pero ahora, no es así. Las pequeñas explotaciones colectivizadas se encontrarán como islotes rodeados de todos los prejuicios y de todas las malvolencias del régimen capitalista que se esfuerza vanamente en ceder el lugar al nuevo orden comunista naciente. Pero nosotros no por eso podemos cejar en nuestro empeño.

Así, pues, creemos que en el trabajo colectivo que se emprende en tantos pueblos de nuestra comarca y en general de Cataluña, ha de establecerse la retribución familiar; pero para estimular el ingreso en el mismo de las familias compuestas de más de un miembro abto para el trabajo, ha de escogerse una forma que, sin olvidar la retribución familiar, atiende el esfuerzo individual. A tal efecto, podrían establecerse tres tipos de retribución semanal familiar, según sea el número de miembros por familia no abtos para el trabajo. Mas, en el caso que una familia tenga en su seno más de un miembro abto para el trabajo, entonces podía establecerse que este miembro suplementario familiar cobrara la mitad del sueldo del miembro que se considere cabeza de familia. Así, por una parte se estimularía, a las familias numerosas al ingreso en el trabajo colectivo y por otra, no se rompería muy ostensiblemente el canon general de retribución familiar, evitando las desigualdades excesivas entre miembros de una misma colectividad.

Desde luego, confesamos que todo eso son concesiones al espíritu burgués que vamos a suplantarlo, pero que por hoy, no creemos poder librarnos totalmente del mismo. Por otra parte, en el régimen de guerra que vivimos, hemos de controlar nuestra natural generosidad, pues aún se hace preciso frenar el natural deseo de satisfacer sin restricciones necesidades que otro día no habrá que poner restricción alguna para su satisfacción. Pensemos que los momentos que vive nuestro pueblo son de restricciones máximas y en nuestras comarcas mayormente, debido a la cosecha mermada de este año y a la depreciación de los frutos de nuestros campos.

Además, la colectivización no es más que la forma más restringida del socialismo. Es su primer paso. Por eso aún está atado al capitalismo, del cual pugna para liberarse y que conseguirá al acabar esta guerra criminal provocada por el fascismo, dejando al proletariado libres las manos para emprender la gran tarea de la estructuración del nuevo orden comunista controlado por los sindicatos de productores.

ANTEO

En aquests moments no hi ha d'haver més que un pensament i una sola voluntat: guanyar la guerra, aixafar el feixisme. Per obtenir-ho si calen, farem tots els sacrificis: materials i espirituals.

UNIFICACIÓ

En el moment precís de la traïdora i criminal intentona feixista, el poble les masses obreres de la ciutat i del camp, agermanades per la mateixa voluntat de aixafar el feixisme, s'alçaren com un sol home, disposades a vèncer o a morir en la lluita que havia d'esdevenir més tard en una guerra llarga i penosa i no tan fàcil de vèncer (gràcies a l'ajut descarat de diverses potències feixistes estrangeres) com de bon principi semblava.

Després de tres mesos de lluita aquella unitat, aquell mateix anheli de vèncer a l'enemic comú, no tan sols persisteix, sinó que es sent amb més vehemència, és més intens pel que fa referència a la vanguardia d'aquesta gran lluita que té la suprema missió de redimir a tots els pobles d'aquesta Ibèria tan martiritzada i miserosa.

L'actuació dels lluitadors de la vanguardia és tot un poema que canta en grans i imborrables estrofes, el valor i l'heroisme ofert amb generositat.

Un xic diferent succeeix a la reraguarda amb alguns dels que tenen la missió delicada i responsable de dirigir i encaminar els destins d'aquest poble pels vicis de la llibertat, la justícia, i el progrés.

La tasca a realitzar a la reraguarda és àrdua i dura, per tant s'imposa per al segur i definitiu triomf de la revolució, una altesa de mires per part de tots i particularment d'aquells que per damunt de l'interès general posen el seu particular o de partit. Són moments els presents, com ja he dit, de molta delicadesa i es fa necessari, d'una necessitat ineludible, el que siguem responsables en tots els nostres actes i accions, altrament no seríem d'ignes dels moments revolucionaris que vivim.

Siguem nosaltres els que donem la pauta, el camí a seguir per a la conquesta de la llibertat i el benestar dels pobles, a tot el proletariat internacional enmarcat en les diverses tendències de classe.

Siguem nosaltres els catalans i espanyols els que donem un clar i eloqüent exemple de la nostra inquebrantable unitat i el nostre esperit constructiu de la revolució.

Pensem, per altra part, que tenim una gran responsabilitat contra tota la classe treballadora del món, i si som certament homes idealistes, si sentim vertaderament un demà millor: no defugirem aquesta cohesió en l'obra constructiva que es brinda tan felices i grans realitzacions pel bé d'un poble que es redimeix.

J. M. G.

Col·lectivització del Camp

A petició d'alguns companys de varis pobles i per que pugui servir d'orientació en la reglamentació del Treball Col·lectiu, publiquem a continuació el reglament aprovat pels companys de Vallmoll i que fou llegit en l'últim Ple comarcal celebrat el 18 del present mes d'Octubre.

Reglament de la Secció de Treball Col·lectiu del Sindicat de Treballadors del Camp de Vallmoll

- 1.er Tots els membres que componguin aquesta Secció de Treball Col·lectiu tindran els mateixos drets i deures i han de formar part del Sindicat de Treballadors del Camp.
- 2.^{on} La Secció es regirà pels acords presos en l'assemblea, regint la llei de majories.
- 3.er Tots els que entrin a formar part de la Col·lectivitat, vénen obligats a posar tots els seus béns a la mateixa: propietats, besties de treball, trastos de conreu, i tots els fruits de la collita del present any.
- 4.^{rt} En cas que un membre de la Col·lectivitat contraguí matrimoni, la col·lectivitat es compromet a amoblar-li casa i a considerar-lo com a cap de casa.
- 5.e Els membres de la Col·lectivitat que sofreixin enfermetats, accidents o qualsevol contratemps, els hi seran pagades totes les despeses i prestades tota mena d'atencions.
- 6.e El membre de la Col·lectivitat que aporti carro i animal se l'indemnitzarà en un 4% anual del seu valor discrecional.
- 7.e Totes les persones aptes de les famílies que formin la Col·lectivitat estaran obligades a cooperar en les feines complementàries del cultiu de la terra.
- 8.e Els socis que visquin en casa arrendada la Col·lectivitat els hi pagarà l'arrendament mentre sigui necessari.
- 9.e Es crearà la Cooperativa de distribució de queviures de tota classe per abastir a la Col·lectivitat. Es sobreentén que aquesta Cooperativa serà la de tot el Sindicat.
10. Tothom que pertanyi a la Col·lectivitat, adquirirà a la Cooperativa tots els productes que la mateixa tingui, sense moneda, però serà anotat en una llibreta tot el que retiri, i el dissabte es farà el recompte de tot el que hagin proveït, i el que falti per fer el total que la família tingui assignat, li serà entregat en moneda.
11. La Col·lectivitat crearà una Granja avícola i fomentará la cria de tota mena de bestiar.
12. La Col·lectivitat establirà la següent escala de retribucions per als seus socis:
  - a) 25 pessetes setmanals pels solters o casats sense fills considerats caps de casa.
  - b) 30 pessetes setmanals als matrimonis amb un fill.
  - c) 35 pessetes setmanals als matrimonis amb més de 2 fills o persones no aptes pel treball.Les famílies que tinguin més d'un membre en edat de treballar cobraran 25 pessetes el cap de casa i els restants 15 pessetes per setmana.
13. En els treballs complementaris del cultiu de la terra les dones cobraran 2'50 pessetes per dia.
14. El jornal màxim serà de 7 pessetes. Es considerarà l'augment fins a 7 pessetes en els sous tipu de 25 pessetes setmanals i a prorrateig els altres sous, sempre que els guanys ho permetin. Si així fós i encara quedessin guanys, aquests seran destinats a un dipòsit de reserva al servei de la col·lectivitat.
15. Com que l'ingrés de soci a la Secció de treball col·lectiu és voluntari, si acabat l'any econòmic en volgués sortir podrà fer-ho i li seran entregats les terres i altres objectes que hi hagués aportat al seu ingrés.
16. Tot el que no estigui previst en aquest reglament podrà ésser acordat o rectificat en assemblea general de la Secció Col·lectiva.

LA COMISSIO

Vallmoll, 15 d'Octubre del 1936.

LA NAU D'ORIENT

En mig de l'angoixa de la guerra i de la revolució, quan els pobles veïns i demòcrates; però burgesos, inventaren aquesta nova forma de servir el feixisme que se'n diu Pacte de no-intervenció, que té la virtut de deixar-nos inermes davant la bretolada feixista, ens arriba d'Orient una nau curulla de coses bones per als nostres infants i les nostres dones. Però, aquesta nau, és una nau simbòlica, perquè més que plena de productes alimentosos pels éssers febles que sofreixen injustament els crims del feixisme, nosaltres la veiem curulla del fervor, de la generositat, de la solidaritat i de la confiança que aquest poble grandíol i jove sent i té pel proletariat espanyol, que sap tenir ben alt el penó de la llibertat i de la dignitat del proletariat del món, escarnits pel feixisme internacional. I això, aquest fervor, aquesta generositat, aquesta solidaritat i aquesta confiança que el poble de la U. R. S. S. sent per no-

saltres, és el que més estimem, perquè l'escalf d'humanitat que això significa, ens fa forts d'esperit i ens referma la confiança en el nostre triomf, confiança que, per altra part, mai ha trontollat.

I aquesta nau d'Orient curulla de tants bons presents pel cos i l'esperit, hem de voler que sigui com un llaç que ens uneixi de manera indissoluble, de l'extrem Orient a l'extrem Occident d'Europa, de forma que, aquesta unió, sigui el triomf total del proletariat amb llurs diverses orientacions polítiques, i que, en el clos d'aquesta unió, i càpiguen tots els pobles d'Europa, lliures de la tirania capitalista que avui sofreix.

Benvinguda siguis nau d'Orient hi de retorn a la teva llunyanà pàtria, emporta't el nostre agraïment per als teus homes de les planures infinites i dels horitzons amples!!

P. DE S. ROCAMORA